Nr 95 Warszawa, dnia 9 listopada 1948 r.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

424. Okólnik z dnia 30 października 1948 r.
w sprawie Akcji Pomocy Zimowej.

Rada Ministrów na posiedzeniu dnia 29. IX. 1948 r. postanowiła wzorem lat ubiegłych przeprowadzenie Akcji Pomocy Zimowej, zmierzającej do zmobilizowania potrzebnych środków materialnych i w naturze dla przyjścia z pomocą szerokim masom ludności dotkniętej skutkami wojny, dotychczas nieusamodzielnionej, wciąż potrzebującej opieki Państwa i Społeczeństwa.

Akcja Pomocy Zimowej prowadzona będzie w okresie od 1 listopada 1948 r. do dnia 30 kwietnia 1949 r. przez Centralny Komitet Akcji Pomocy Zimowej, a ogólny nadzór nad tą akcją sprawuje Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej.

Akcją Pomocy Zimowej objęci będą: dzieci, młodzież, poszkodowani wskutek powodzi, starcy, repatrianci, reemigranci, osadnicy oraz te osoby, które bądź z tytułu zasług w dziele odzyskania niepodległości i utrwalenia jej na nowych demokratycznych podstawach, bądź to z tytułu niezdolności do pracy nie korzystają w dostatecznym stopniu z opieki Państwa, samorządów, względnie instytucji opieki dobrowolnej.

Dla należytego przeprowadzenia akcji i osiągnięcia najbardziej pozytywnych wyników konieczne jest bezwzględne współdziałanie wszystkich czynników administracji publicznej, oraz zakładów, instytucji oraz przedsiębiorstw nadzorowanych, które powinny oddać do dyspozycji Centralnego Komitetu Opieki Społecznej wszelkie możliwe środki, jakie do tego celu są potrzebne.

W związku z tym Ministerstwo Skarbu poleca wszystkim podległym władzom, urzędom, instytucjom, zakładom oraz przedsiębiorstwom współdziałać z Komitetami Akcji Pomocy Zimowej, w celu zapewnienia powodzenia akcji zimowej, w szczególności w drodze pobierania dobrowolnych ofiar w gotówce.

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 38308/1/48).

---

425. Okólnik z dnia 30 października 1948 r.
w sprawie zawiadamiania władz przemysłowych o likwidacji przedsiębiorstw handlowych.

Ministerstwo Skarbu poleca Urzędom Skarbowym i Urzędom Rewizyjnym zawiadamiać właściwe władze przemysłowe II instancji o każdym przypadku likwidacji przedsiębiorstwa handlowego albo zaprzestania zawodowego wykonywania czynności handlowych, przez podatników, do których stosują się przepisy ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o zezwoleniach na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych.

Zawiadomienia za okres od dnia 16 listopada 1947 r. (§ 3 rozporządzenia z dnia 22 sierpnia 1947 r. — Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 310) do dnia 30 listopada 1948 r. należy sporządzić w terminie do dnia 10 grudnia tegoż roku, a później do dnia 10 każdego miesiąca należy sporządzać zawiadomienia za miesiąc ubiegły. Zawiadomienia należy sporządzać bez względu na okoliczność, czy w chwili likwidacji przedsiębiorstwa podatnik uzyskał już zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa handlowego albo na zawodowe wykonywanie czynności handlowych, czy też zezwolenia tego jeszcze nie uzyskał.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 14882/1/48).

426. Okólnik z dnia 2 listopada 1948 r.
w sprawie stosowania norm przypieku pieczywa.

Wobec stwierdzenia, iż podległe Ministerstwu Skarbu władze i urzędy stosują w postępowaniu podatkowym niejednolite normy przypieku pieczywa, Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę na obowiązujące w sprawach standaryzacji wypieku pieczywa oraz przypieków pieczywa normatywy resortów gospodarczych.

I.

Za okres czasu od dnia 1 stycznia 1948 r. do dnia 1 października 1948 r. właściwym w zakresie przedmiotu normatywem jest rozporządzenie Ministrów Aprowizacji oraz Przemysłu i Handlu z dnia 22 grudnia 1947 r., wydane w sprawie normalizacji wypieku pieczywa (Dz. U. R. P. z r. 1948 Nr 5, poz. 34).

Przepisy §§ 3 i 4 powyższego rozporządzenia ustaliły zarówno w obrocie reglamentowanym jak i wolnorynkowym następujące normy przypieku pieczywa, dostosowane do obowiązujących ówcześnie standardów wypieku, dokonywanego z mąki, zawierającej nie więcej niż 15% wilgotności:

1) Chleb żytni:
a) wypiekany na trzonie:
— z mąki o przemiale 97%
w bochenkach 2 kg 43%
„ 1 „ 41%
— z mąki o przemiale 90%
w bochenkach 2 kg 40%
„ 1 „ 38%
— z mąki o przemiale 80%
w bochenkach 2 kg 38%
„ 1 „ 36%
b) wypiekany w formach:
— z mąki o przemiale 97%
w bochenkach 2 kg 46%
„ 1 „ 44%
— z mąki o przemiale 90%
w bochenkach 2 kg 43%
„ 1 „ 41%
— z mąki o przemiale 80%
w bochenkach 2 kg 41%
„ 1 „ 38%

2) Chleb pszenny:
a) wypiekany na trzonie:
— z mąki o przemiale 97%
w bochenkach 2 kg 37%
„ 1 „ 35%
— z mąki o przemiale 80%
w bochenkach 2 kg 34%
„ 1 „ 32%
— z mąki o przemiale 70%
w bochenkach 2 kg 32%
„ 1 „ 30%
b) wypiekany w formach:
— z mąki o przemiale 97%
w bochenkach 2 kg 40%
„ 1 „ 38%
— z mąki o przemiale 80%
w bochenkach 2 kg 37%
„ 1 „ 34%
— z mąki o przemiale 70%
w bochenkach 2 kg 35%
„ 1 „ 32%

3) Drobne pieczywo pszenne.
Normy przypieku drobnego pieczywa pszennego, które produkowano ówcześnie z mąki 70%, określiło Ministerstwo Przemysłu i Handlu (zarządzenie Departamentu Obrotu Artykułami Rolnymi Nr AR-III-6-8/48 z dnia 11 czerwca 1948 r.) w sposób następujący:

a) pieczywo o wadze:
50, 100, 200 gr . . . . . . przypiek 18—22%
b) pieczywo o wadze:
300 i 400 gr . . . . przypiek 22—24%
w zależności od jakości i wilgotności mąki oraz od użytych w produkcji dodatków.

II.

Począwszy od dnia 1 października 1948 r. właściwym dla przedmiotu normatywem jest rozporządzenie Ministrów Aprowizacji oraz Przemysłu i Handlu z dnia 28 września 1948 r., wydane w sprawie normalizacji wypieku pieczywa (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 378).

Wprowadzając nowe, odmienne od wyżej omówionych standardy wypieku, ustaliło to rozporządzenie następujące normy przypieku, dotyczące (narazie) chleba żytniego i pszennego, wypiekanego w bochenkach 1 - kilogramowych:

1) Chleb żytni:
a) wypiekany na trzonie:
— z mąki 97% . . . . nie niżej 41%
— „ 82% . . . . „ „ 37%
— „ 65% . . . . „ „ 35%
b) wypiekany w formach:
— z mąki 97% . . . . nie niżej 44%
— „ 82% . . . . „ „ 39%
2) Chleb pszenny:
a) wypiekany na trzonie:
— z mąki 97% . . . . nie niżej 36%
— „ 67% i 72% . . . . . „ „ 30%
b) wypiekany w formach:
— z mąki 97% . . . . nie niżej 38%
— „ 67% i 72% . . . . . „ „ 32%

Przypominając, oraz podając do wiadomości powyższe normatywy, Ministerstwo Skarbu poleca stosować je w sposób właściwy w postępowaniu podatkowym, a w tym celu, dla odpowiedniego ustalenia podstawy opodatkowania poszczególnych przedsiębiorstw, akta wymiarowe podatników branży piekarskiej powinny zawierać odpowiedni materiał gospodarczo-kalkulacyjny.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 15807/1/48).

---

427. Okólnik z dnia 4 listopada 1948 r.
w sprawie doręczania decyzyj ustalających wysokość zobowiązań podatkowych za pośrednictwem poczty.

Z dniem 1 stycznia 1949 r. przewidywane jest wprowadzenie w życie nowej instrukcji organizacyjnej dla urzędów skarbowych, przewidującej możność przesyłania decyzyj ustalających wysokość zobowiązań podatkowych za pośrednictwem poczty.

Wobec tego, że doręczanie wymienionych decyzyj w większej ilości przez gońców wymaga dłuższego czasu i spowodować może opóźnienie w doręczaniu, a tym samym opóźnienie wpływów podatkowych, zarządza się, aby, o ile zajdzie potrzeba doręczenia znaczniejszej ilości nakazów płatniczych na podatek obrotowy i dochodowy za 1947 r. doręczenia te były dokonane już obecnie, nie czekając na ukazanie się wspomnianej instrukcji, za pośrednictwem urzędów pocztowych listem poleconym za zwrotnym poświadczeniem odbioru.

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 37335/1/48).

---

428. Okólnik z dnia 4 listopada 1948 r.
w sprawie organizacji urzędów skarbowych.

Przeprowadzone inspekcje wykazały, że nie wszystkie izby skarbowe w dostatecznej mierze interesują się strukturą wewnętrzną urzędów skarbowych i właściwym podziałem pracy i obciążeń. W wyniku tego powstają duże rozpiętości w obciążeniu poszczególnych referatów w obrębie urzędu, jak również w obciążeniu urzędów. Zjawisko to występuje szczególnie jaskrawo w urzędach na terenie większych miast i w referatach miejskich pozostałych urzędów skarbowych.

Stan taki odbija się niekorzystnie na pracach urzędów skarbowych i opanowaniu podatkowym terenu, szczególnie w przypadkach, gdy w jednym referacie skupia się całe dzielnice handlowe o dużej ilości i wysokim ciężarze gatunkowym podatników. Przy takiej strukturze istnieją znaczne trudności objęcia skuteczną kontrolą większych podatników. Przy nadmiernym ilościowym i jakościowym obciążeniu jednych referatów wymiarowych, przekraczającym ich możliwości, jako podstawowej jednostki pracy w urzędzie, obserwuje się niedostateczne obciążenie innych referatów obejmujących teren o mniejszej wydajności. To samo można powiedzieć o obciążeniu urzędów jako całości, z tym, że powstają tu nadto nierównomierności obciążeń personelu kierowniczego, utrudniające właściwe planowanie i nadzorowanie prac i to szczególnie urzędów o wysokiej wydajności źródeł podatkowych.

Celem uporządkowania tego zagadnienia, izby skarbowe poddadzą rewizji obecną strukturę wewnętrzną urzędów skarbowych, kierując się następującymi wytycznymi:

1. Urzędy w miastach będących siedzibą kilku urzędów skarbowych.

Należy w pierwszym rzędzie wyjść od rejonowych referatów wymiarowych, jako podstawowych jednostek pracy w granicach możliwości obsady w składzie 1 referenta i 1 siły pomocniczej, uwzględniając czynności jakie powstaną w zakresie działania referatów wymiarowych, po wejściu w życie nowej instrukcji organizacyjnej dla urzędów skarbowych i dążąc do utworzenia jednostek o możliwie równych obciążeniach ilościowych i jakościowych. Jako wskaźniki należy przyjąć ilość podatników: ogółem oraz obowiązanych do prowadzenia ksiąg handlowych, ilość osób opłacających składki oszczędnościowe na fundusz A i ilość płatników podatku od wynagrodzeń.

Przy powyższych założeniach ilość podatników podatku obrotowego (lub dochodowego) w referacie powinna być nie niższa od 300 i nie wyższa od 400, chyba, że warunki terenowe czy inne nie pozwalają na równomierny podział obciążeń. W tym przypadku należy tworzyć jednostki o większej ilości mniej wydajnych źródeł podatkowych, a mniejszej ilości — więcej wydajnych źródeł, — w granicach możliwości obsady referatu jako podstawowej jednostki pracy.

Po ustaleniu rejonów wymiarowych, należy dokonać podziału rejonów na urzędy skarbowe.

W wyniku podziału powinny powstać urzędy o możliwie równych obciążeniach i wydajności. W miastach, w których istnieją urzędy skarbowe właściwe dla opłat skarbowych i podatku od nabycia praw majątkowych, izby skarbowe rozważą możliwości włączenia do tych urzędów agend podatków bezpośrednich w rozmiarach uwzględniających łączne obciążenie urzędu i ewent. kasy typu A.

Analogiczne zasady należy stosować w stosunku do powiatów na terenie których znajdują się dwa lub więcej urzędów skarbowych.

2. Urzędy w pozostałych miejscowościach.

Przeprowadzić podział na referaty w granicach terytorialnych urzędu, stosując do referatów miejskich zasady wyrażone wyżej pod pkt. 1.

Odnośnie referatów powiatowych zasady te stosować w granicach możliwości terytorialnych, przy konieczności zachowania równomierności obciążeń.

Prace powyższe należy ukończyć z takim wyliczeniem, aby nowa organizacja mogła wejść w życie z dniem 1 stycznia 1949 r. Zwraca się uwagę, że chwila obecna jest najbardziej odpowiednia do uporządkowania wewnętrznej struktury urzędów skarbowych, a to z uwagi na mającą wejść w życie z dniem 1 stycznia 1949 r. na całym terenie Państwa — Instrukcję Organizacyjną, która była stosowana tytułem próby w niektórych urzędach skarbowych w roku 1947 i 1948. Instrukcja ta zostanie niebawem ogłoszona.

Jeżeli w wyniku reorganizacji zajdzie konieczność zmian granic urzędów skarbowych, izby skarbowe przedłożą Ministerstwu Skarbu odpowiednie wnioski, dołączając plany miast z uwidocznionymi nowymi granicami urzędów. Zmia-

ny te znajdą wyraz w zamierzonej noweli rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 grudnia 1947 r. o granicach okręgów i siedzibach izb skarbowych oraz urzędów i organów wykonawczych podporządkowanych izbom skarbowym (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 488). Celem zapobieżenia błędom — izby skarbowe przedłożą jednocześnie projekty pełnych tekstów ostatecznej redakcji rozporządzenia w części dotyczącej administrowanego przez izbę skarbową okręgu. W każdym razie reorganizacja nie może spowodować zwiększenia ilości istniejących urzędów skarbowych.

W terminie do dnia 15 stycznia 1949 r. przedłożą izby skarbowe wykazy wszystkich urzędów skarbowych z podziałem na referaty rejonowe, podając ilości podatników podatku obrotowego i płatników podatku od wynagrodzeń w każdym referacie po dokonaniu zmian w myśl wytycznych niniejszego okólnika .

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 35043/1/48).

---

429. Okólnik z dnia 5 listopada 1948 r.

w sprawie ustalenia ryczałtów wartości pieniężnej świadczeń w naturze, wydawanych w granicach norm układu zbiorowego pracy pracownikom, zatrudnionym w gospodarstwach rolnych.

I. Wobec znacznej rozpiętości cen wolnego rynku w sprzedaży spożywcom w składnikach świadczeń w naturze wydawanych pracownikom zatrudnionym w gospodarstwach rolnych w granicach układu zbiorowego pracy z dnia 25 marca 1948 r. dla robotników i pracowników rolnych R. P., zawartego pomiędzy Państwowym Funduszem Ziemi a Związkiem Zawodowym Robotników i Pracowników Rolnych R. P., Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 2 ust. 4 i ust. 6 pod. wynagr. ustala jednolicie dla całego Państwa na czas od 1 kwietnia 1948 r. do czasu wygaśnięcia mocy obowiązującej wyżej wymienionego układu (§ 1 układu) ryczałty wartości pieniężnej świadczeń w naturze wydawanych niżej wymienionym pracownikom w granicach norm układu zbiorowego pracy jak następuje:

Grupa A.

a) ordynariusze, t. j. włodarze (karbowi, gumienni), fornale, luzacy (ręczniacy), stajenni, stróże i pastuchy (§ 48 układu),

b) rzemieślnicy, t. j. maszyniści (motorzyści), mechanicy (majstrowie) warsztatowi, kowale, stelmachowie, specjaliści zatrudnieni przy stadninach koni i w fermach zwierząt futerkowych oraz drobiu, rymarze, rybacy, ogrodnicy, szwajcarzy, owczarze i t. p. stali wykwalifikowani pracownicy zatrudnieni w gospodarstwach rolnych (§ 43 układu),

c) pracownicy umysłowi, t. j. administratorzy, rządcy gospodarstw lub zespołów gospodarstw rolnych, rybackich, ogrodniczych, ferm zwierząt futerkowych, drobiu i t. p., księgowi, gorzelani, względnie kierownicy zakładów przemysłu rolnego, związanych ściśle z gospodarstwem rolnym, magazynierzy, statystycy, kalkulatorzy i mechanicy zespołowi (§ 31 układu).

Wartość pieniężną wynagrodzenia w naturze ustala się po zastosowaniu 25% zniżki od wartości rynkowej na 57.750 zł rocznie.

W skład ryczałtu wchodzi rocznie 10 q żyta + 10% na przemiał, 3 q pszenicy + 10% na przemiał, 1 q grochu, 2 q jęczmienia + 10% na przemiał, (§ 62 układu), 60 arów ziemi pod uprawę (§ 70 układu), utrzymanie dwóch krów lub mleko (§ 72 układu), mieszkanie (§ 79 układu) i opał z 13 jednostek opałowych (§ 78 układu).

Jeżeli pracownik fizyczny nie przepracował odpowiedniej ilości jednostek pracy i wynagrodzenie w naturaliach zostało obniżone zgodnie z normami z § 54 układu należy potrącić z ryczałtów 10% bez względu na zmniejszenie jednostek wydajności pracy poniżej 300 — 270 u ordynariuszy (§ 57 układu) i poniżej 270 u rzemieślników (§ 57 układu).

Ryczałtów powyższych nie należy stosować do praktykantów oraz pomocniczych sił biurowych (kancelistów, pomocy buchalteryjnej, maszynistek i t. p.), których nie dotyczą przepisy układu zbiorowego pracy.

Grupa B.

Stali robotnicy dniówkowi (§ 84 układu).

Wynagrodzenie za jednostkę wydajności pracy należy traktować jako wynagrodzenie za dzień pracy.

Wartość pieniężną wynagrodzenia w naturze po zastosowaniu 25% zniżki od wartości rynkowej ustala się na:

a) Kategoria I (§ 84 ust. 1 lit. a układu) — 107 zł dziennie. W skład ryczałtu wchodzi dziennie 2 kg żyta, 1 kg pszenicy, 1 kg jęczmienia i 8 kg ziemniaków.

b)Kategoria II (§ 84 ust. 1 lit. b układu) — 90 zł dziennie.

W skład ryczałtu wchodzi dziennie 2 kg żyta, 0,75 kg jęczmienia, 0,75 kg pszenicy i 7 kg ziemniaków.

Grupa C.

Robotnicy sezonowi rolni (§ 116 układu), t. j. robotnicy zgodzeni do wykonywania robót rolnych w sezonie od dnia zakontraktowania aż do ukończenia wszystkich robót rolnych względnie wszystkich wykopków, a którzy mieszkają u pracodawcy we wspólnych pomieszczeniach przeznaczonych dla robotników sezonowych (§ 116 ust. 1 układu).

Wynagrodzenie za jednostkę wydajności pracy = 1 dzień pracy.

Wartość pieniężną wynagrodzenia w naturze po zastosowaniu 25% zniżki od wartości rynkowej ustala się na:

a) Kategoria I (§ 117 ust. 1 układu) — 150 zł dziennie.

W skład ryczałtu wchodzi całodzienne wyżywienie, ryczałt naturalii jak dla stałych pracowników dniówkowych I kategorii (§ 84 ust. 1 lit. a układu — zob. Grupa B, a) oraz wartość wspólnego pomieszczenia (§ 116 ust. 1 układu).

b) Kategoria II (§ 117 ust. 1 układu) — 140 zł dziennie.

W skład ryczałtu wchodzi całodzienne wyżywienie, ryczałt naturalii jak dla stałych pracowników dniówkowych II kategorii (§ 84 ust. 1 lit. b układu — zob. Grupa B, b) oraz wartość wspólnego pomieszczenia (§ 116 ust. 1 układu).

Grupa D.

Miejscowi robotnicy sezonowi (§ 120 układu).

Wynagrodzenie za jednostkę wydajności pracy = 1 dzień pracy.

Wartość pieniężną wynagrodzenia w naturze po zastosowaniu 25% zniżki od wartości rynkowej ustala się na:

a) Kategoria I — 170 zł dziennie. W skład ryczałtu wchodzi kwartalnie 1 q żyta, 0,125 q pszenicy 0,25 q jęczmienia, 3,25 q ziemniaków, 0. 125 q grochu 0,5 m^3 drzewa (szczap) i wynagrodzenie dzienne w naturze jak stałych robotników dniówkowych I kategorii (§ 84 ust. 1 lit. a układu — zob. Grupa B, a).

b) Kategoria II—150 zł dziennie. W skład ryczałtu wchodzi deputat kwartalny jak dla kategorii I (Grupa D a) i wynagrodzenie dzienne w naturze jak stałych robotników dniówkowych kategorii II (§ 84 ust. 1 lit. b układu — zob. Grupa B, b).

II. Biorąc pod uwagę ustalone wyżej wartości pieniężne ryczałtów oraz wysokość wynikających z układu wynagrodzeń zasadniczych — wynagrodzenia ordynariuszy, (§ 60 ust. 2 układu), robotników wykwalifikowanych (§ 60 ust. 1 lit. a układu), pracowników umysłowych, których wynagrodzenia zasadnicze w gotówce nie przekraczają 4.000 zł. t. j. mechaników zespołowych kat. III (§ 59 ust. 4 lit. c układu) oraz magazynierów, statystyków i kalkulatorów (§ 59 ust. 5 lit. b układu), stałych robotników dniówkowych (§ 60 ust. 3 układu), robotników sezonowych rolnych (§ 116 układu) i miejscowych robotników sezonowych (§ 120 układu) nie podlegają opodatkowaniu jako nie osiągające 9.000 zł minimum wolnego od podatku od wynagrodzeń miesięcznie.

III. Dla pracowników mechanicznej obsługi gospodarstw rolnych (Dział VI, Rozdział VI) oraz robotników sezonowych mechanicznej obsługi gospodarstw rolnych (§§ 118 i 119 układu) nie ustala się ryczałtów, albowiem mają oni jedynie uprawnienie do zakupów zboża po cenach giełdowych (§ 89 układu). Wartość całodziennego posiłku traktorzysty (§ 86 ust. 1 układu) ustala się na 60 zł dziennie, wartość obiadu na 30 zł dziennie, wartość śniadania lub kolacji po 15 zł dziennie.

IV. Celem uniknięcia różnorodnego ustalania cen przez władze skarbowe przy świadczeniach w naturze przewidzia-

nych w układzie odrębnie (poza ustalonymi wyżej świadczeniami) dla pewnych grup pracowników — ustala się jednolicie dla całego Państwa następujące wartości świadczeń:

1. mleko za 1 litr 20 zł (dojarki — § 101 układu)
2. ziemniaki za 1 q 600 zł (owczarz — § 100 układu)
3. cielę 6 tyg. (50 kg a 50 zł) 2500 zł (szwajcar — § 97, ust. 2 układu)
4. prosię 6 — 8 tyg. (ca 12 kg) 1000 zł (szwajcar — § 97, ust. 3 układu)
5. 1 ar ziemi pod uprawę 240 zł rocznie (dojarka § 101, ust. 3 układu)

V. Ryczałty podane dla grup A, B, C, D mają zastosowanie, gdy pracownicy otrzymują wynagrodzenia w naturze. W razie gdyby zamiast naturalii jako równoważnik wypłacono gotówkę wówczas całe świadczenie gotówkowe podlega opodatkowaniu.

Jeżeli pracownicy wymienieni w grupach A, B, C, D otrzymają tylko część przysługujących im naturalii, wzamian reszty zaś ekwiwalent w gotówce, wówczas część gotówkowa wynagrodzenia podlega opodatkowaniu na ogólnych zasadach, naturalia zaś należy oszacować według cen niżej podanych, od których należy odliczyć 25%.

1. Żyto	za 1 q	2.100 zł
2. Pszenica	„ 1 „	3.300 „
3. Groch	„ 1 „	3.600 „
4. Jęczmień	„ 1 „	2.000 „
5. Ziemniaki	„ 1 „	600 „
6. Mleko	„ 1 litr	20 „
7. Opał	„ jednostkę	580 „
8. Mieszkanie	„ miesięcznie	60 „

VI. Na podstawie art. 35 zob. pod. Ministerstwo Skarbu umarza pod. wynagr. od premii, jakie otrzymaliby z tytułu współzawodnictwa pracy ordynarjusze (§ 48 układu), stali pracownicy dniówkowi (§ 49 układu), robotnicy sezonowi rolni (§ 116 układu) i miejscowi robotnicy sezonowi (§ 120 układu).

VII. Na podstawie art. 35 zob. pod. Ministerstwo Skarbu:

1) umarza nieuiszczony (niepobrany) podatek od wynagrodzeń pracowników rolnych objętych układem zbiorowym pracy, należny od wynagrodzeń w gotówce wypłaconych w czasie do dnia 31 marca 1948 r. na skutek niewydania w całości lub w części przysługujących pracownikom w myśl układu zbiorowego pracy świadczeń w naturze,

2) umarza dodatki za zwłokę od nieuiszczonego w terminie należnego podatku od wynagrodzeń za czas ubiegły pod warunkiem, że:

1) w terminie do dnia 31 grudnia 1948 r. pracodawcy przedstawią właściwym urzędom skarbowym (rewizyjnym) imienne zestawienia zaległego podatku od wynagrodzeń za czas ubiegły, uwzględniając, o ile chodzi o okres od dnia 1 kwietnia 1948 r., postanowienia zawarte w niniejszym okólniku,

2) w terminie do dnia 31 grudnia 1948 r. uiszczą wynikający z powyższych zestawień podatek od wynagrodzeń.

Urzędy skarbowe (rewizyjne) wystosują natychmiast, z powołaniem się na niniejszy okólnik, indywidualne wezwania do pracodawców zatrudniających pracowników rolnych objętych układem zbiorowym pracy, do przedłożenia do dnia 31 grudnia 1948 r. wymienionych wyżej zestawień.

O wyniku akcji izby skarbowe złożą Ministerstwu Skarbu sprawozdania w terminie do dnia 31 stycznia 1949 r.

VIII. W końcu Ministerstwo Skarbu uchyla z dniem 1 kwietnia 1948 r. część II oraz ostatnie dwa zdania części III okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 20 stycznia 1948 r. Nr D. V. 13798/4/47 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 7, poz. 30) odnośnie szacowania wartości pieniężnej świadczeń w naturze na rok 1948 dla celów podatku od wynagrodzeń.

Za Ministra Skarbu
W. Jastrzębski
Podsekretarz Stanu

(Znak Min. Sk. D. V. 7746/4/48).

430. Okólnik z dnia 6 listopada 1948 r.

w sprawie pobierania odsetek za zwłokę w spłacie należności Skarbu Państwa z tytułu opłat monopolowych od spirytusu.

W związku z wątpliwościami podniesionymi podczas inspekcji agend służby akcyzowej w okręgu jednej z izb skarbowych, co do podstawy obliczania dodatku za zwłokę w uiszczeniu należności Skarbu Państwa z tytułu opłaty monopolowej, mieszczącej się w cenie sprzedaży spirytusu oraz wyrobów Państwowego Monopolu Spirytusowego, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Art. 18 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 11/VII 1932 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 586 postanawia, że od należności Skarbu Państwa z tytułu opłat monopolowych, w razie nieuiszczenia ich w terminie płatności, będą pobierane kary za zwłokę i odsetki za odroczenie, oraz koszty egzekucyjne w wysokości i trybie przepisanym dla podatków bezpośrednich.

Zgodnie z powyższym mają obecnie zastosowanie w powyższej materii przepisy dekretu z dnia 16. V. 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 173), dotyczące dodatku za zwłokę, z uwagi na to, że powołany wyżej art. 18 rozp. o monopolu spirytusowym jest przepisem szczególnym, o którym mowa w art. 2 ust. 2 dekretu o zobowiązaniach podatkowych.

Dyrektor Departamentu
Inż. T. Sibera

(Znak Min. Sk. D. VI. 9688/2/48).

431. Okólnik z dnia 9 listopada 1948 r.

w sprawie podwyższenia granicy kwoty czeków P. K. O. na okaziciela.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że Ministerstwo Poczt i Telegrafów pismem z dnia 18 października 1948 r. Nr PK/PRP/221 oraz Pocztowa Kasa Oszczędności pismem z dnia 13 października 1948 r. L. dz. 4317/DT/48 podwyższyły z dniem 1 listopada 1948 r. do 1.000.000 zł górną granicę kwoty czeków na okaziciela w obrocie P. K. O., płatnych w urzędach pocztowych z wystawienia skarbowych organów kasowych.

Stawki opłat za wypłatę czeku wynoszą:
od czeku ponad 500.000 zł do 750.000 zł — 350 zł
od czeku ponad 750.000 zł do 1.000.000 zł — 450 zł

za Dyrektora Departamentu
M. Zakrzewski

(Znak Min. Sk. D. III. 10637/7/4/48).

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Ministerstwo Skarbu unieważnia zagubione podczas transportu a przeznaczone dla Izby Skarbowej w Katowicach blankiety kwitów kasowych Seria H 4 za NrNr.:

001.701—001.750	217.801—217.850
005.951—006.000	224.151—224.200
017.501—017.550	227.851—227.900
019.501—019.550	242.901—242.950
021.001—021.050	263.301—263.350
023.201—023.250	269.751—269.800
023.251—023.300	285.151—285.200
060.101—060.150	289.751—289.800
081.101—081.150	323.901—323.950
145.301—145.350	324.701—324.750
145.401—145.450	324.851—324.900
165.351—165.400	326.301—326.350
167.101—167.150	329.051—329.100
172.051—172.100	329.451—329.500
178.701—178.750	338.551—338.600
189.001—189.050	354.301—354.350
189.051—189.100	368.101—368.150
204.801—204.850	371.451—371.500

402.251—402.300
415.151—415.200
417.651—417.700
441.551—441.600
452.001—452.050
452.601—452.650
528.201—528.250
529.501—529.550
535.501—535.550
536.251—536.300
537.101—537.150
541.551—541.600
548.651—548.700
615.051—615.100
654.551—654.600
679.501—679.550
679.551—679.600
705.851—705.900
706.401—706.450
712.051—712.100
717.251—717.300
717.501—717.550
718.051—718.100
718.451—718.500
759.301—759.350
768.001—768.050
830.251—830.300
834.451—834.500
836.351—836.400
893.001—893.050
986.001—986.050
986.101—986.150
988.101—988.150
989.301—989.350
991.201—991.250
991.251—991.300
992.251—992.300
993.501—993.550
993.551—993.600
993.601—993.650
993.651—993.700
993.701—993.750
993.751—993.800
993.801—993.850
993.851—993.900
993.901—993.950
993.951—994.000
016.036—016.038
016.040—016.048
016.050
016.371—016.373
016.377—016.379
016.381—016.400
141.901—141.945
141.949—141.950
149.001—149.038
149.050
354.337—354.340
354.349—354.350
452.001—452.003
452.008—452.011
452.024—452.029
452.031
452.037—452.040
536.251—536.282
536.298—536.299
548.651—548.690
548.694—548.700
679.501—679.503
679.528—679.550
679.551—679.587
679.595—679.600
706.401—706.446
712.051—712.096
712.100
718.451—718.491
718.497—718.500
759.301—759.325
759.331—759.350

KOMUNIKAT
o unieważnieniu blankietu pokwitowania kasowego.

Ministerstwo Skarbu unieważnia blankiet pokwitowania kasowego z bloczka kasowego urzędowego nakładu wzór Nr 34 Seria E za Nr 760150 wraz z odbitką, brak którego stwierdzony został w otrzymanym przez Urząd Skarbowy w Pasłęku bloczku kasowym.

KOMUNIKAT
o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Ministerstwo Skarbu unieważnia blankiety pokwitowań kasowych Seria C za Nr 970999—971000, brak których ujawniony został w 4 Urzędzie Skarbowym w Bydgoszczy.

KOMUNIKAT
o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Zagubione w firmie Gertner Janina w Poznaniu blankiety kwitów kasowych Seria C 1 za Nr 223001—223050 unieważnia się .

KOMUNIKAT
o unieważnieniu blankietu asygnaty kasowej.

Ministerstwo Skarbu unieważnia blankiet asygnaty kasowej za Nr 74567, brak którego stwierdzony został w otrzymanym przez Okręgowy Urząd Miar w Gdańsku bloku asygnat kasowych Nr 1492.

KOMUNIKAT
o unieważnieniu blankietu pokwitowań kasowych.

Ministerstwo Skarbu unieważnia blankiet pokwitowania kasowego dziennika specjalnego Nr 1, Seria C za Nr 679244 a, b, c, d, e, brak którego stwierdzony został w Kasie 7 Urzędu Skarbowego w Krakowie.

KOMUNIKAT
o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Zagubione przez firmę J. Dunajska i S-ka w Warszawie blankiety kwitów kasowych wzór Nr 33 Seria A 5 za Nr 218401—218450 unieważnia się.

Komunikaty i ogłoszenia

Objaśnienie znaków:

OrOs	—	dział organizacyjny i osobowy
GB	—	„ gospodarczy i budżetowy resortu
KS	—	„ karny skarbowy
OSk	—	„ Ochrony Skarbowej
OK	—	„ obrotu pieniężnego i kredytu
B	—	„ budżetowy
K	—	„ finansów i podatków komunalnych
RK	—	„ rachunkowo-kasowy
C	—	„ ceł
ZPP	—	„ zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	—	„ podatków: obrotowego i dochodowego
PW	—	„ podatku od wynagrodzeń
MOSk	—	„ podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	—	„ innych podatków bezpośrednich
EA	—	„ egzekucji administracyjnej
A	—	„ akcyz
M	—	„ monopolów
U	—	„ ubezpieczeń
Sp	—	„ spółdzielczości
L	—	„ likwidacyjny
R	—	„ różnych
Z	—	zarządzenie
I	—	instrukcja
O	—	okólnik
Ob	—	obwieszczenie
Uch	—	uchwała
Rp	—	rozporządzenie
Reg	—	regulamin
Kom.	—	komunikat

Poz.	TREŚĆ		Data	Znak	OrOs	GB	KS	OSk	OK	B	K	RK	C	ZPP	POD	PW	MOSk	P	EA	A	M	U	Sp	L	R
424	W sprawie Akcji Pomocy Zimowej.	O	30 X. 1948 r.	D. I. 38308/1/48																					X
425	W sprawie zawiadamiania władz przemysłowych o likwidacji przedsiębiorstw handlowych.	O	30 X. 1948 r.	D. V. 14882/1/48																					X
426	W sprawie stosowania norm przypieku pieczywa.	O	2 XI. 1948 r.	D. V. 15807/1/48										X											
427	W sprawie doręczania decyzji ustalających wysokość zobowiązań podatkowych za pośrednictwem poczty.	O	4 XI. 1948 r.	D. I. 37335/1/48	X																				
428	W sprawie organizacji urzędów skarbowych.	O	4 XI. 1948 r.	D. I. 35043/1/48	X																				
429	W sprawie ustalenia ryczałtów wartości pieniężnej świadczeń w naturze, wydawanych w granicach norm układu zbiorowego pracy pracownikom, zatrudnionym w gospodarstwach rolnych.	O	5 XI. 1948 r.	D. V. 7746/4/48												X									
430	W sprawie pobierania odsetek za zwłokę w sprawie należności Skarbu Państwa z tytułu opłat monopolowych od spirytusu.	O	6 XI. 1948 r.	D. VI. 9688/2/46																	X				
431	W sprawie podwyższenia granicy kwoty czeków P. K. O. na okaziciela.	O	9 XI. 1948 r.	D. III. 10637/7/4/48								X													

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Zagubione przez Barbarę Krygiel — lekarza dentystę w Pułtusku blankiety kwitów kasowych Seria D — kolor zielony, za NrNr 99201—99208, 99248—99250, 99297— 99300 unieważnia się.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Ministerstwo Skarbu unieważnia zagubione podczas transportu a przeznaczone dla Izby Skarbowej w Poznaniu blankiety kwitów kasowych Seria A 33 za Nr 759601—759650.

OGŁOSZENIA

o unieważnieniu legitymacyj urzędowych.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 107, wydaną przez Izbę Skarbową w Krakowie dla ob. Olszowskiego Czesława.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 307, wydaną przez Izbę Skarbową w Szczecinie dla ob. Robakowej Wandy.

Unieważnia się skradzioną legitymację urzędową Nr 1145, wydaną przez Izbę Skarbową w Lublinie dla ob. Wołoszczuk Anny.

Unieważnia się skradzioną legitymację urzędową nr 579, wydaną przez Izbę Skarbową w Katowicach dla ob. Drobek Janiny.

Unieważnia się legitymację urzędową Nr 1403, wydaną przez Izbę Skarbową w Poznaniu na nazwisko Andrzej Nędza.

Unieważnia się skradzioną legitymację urzędową Nr 832, wydaną przez Izbę Skarbową w Lublinie na nazwisko Stanisław Papier.

Cena zł 33

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w okresie do końca 1948 r.

„Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca w którym nastąpiła wpłata do końca 1948 r. Należność z tytułu prenumeraty wynosi miesięcznie zł 300.

Komplety Dziennika Urzędowego z okresu poprzedzającego wpłatę prenumeraty mogą być zamawiane w miarę posiadanego zapasu, w cenie sprzedażnej poszczególnych numerów, a mianowicie:

a) za komplet I półrocza 1948 r. zł 3.102.—
b) za komplet III kwartału 1948 r. zł 814.—
c) za komplet z miesiąca października 187.—

Wszelkie należności z tego tytułu należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr 1-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, dokładny adres, oraz okres czasu, którego wpłata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty.

Pojedyńcze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu Warszawa, ul. Winika Urzędowego Ministerstwa Skarbu Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty wynosi zł 90

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.